

21 Απριλίου 2016

«Των οικιών ημών εμπιπραμένων, ημείς άδομεν»(1)

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Της Ζήνας Λυσάνδρου Παναγίδη

Φιλολόγου

Αυτή η φράση του Θουκυδίδη τριγυρνά όλον αυτόν τον καιρό στο μυαλό μου, όταν βλέπω και ακούω όλη την κουστωδία που παρελαύνει από τις τηλεοράσεις και εκστομίζει φληναφήματα και πομπώδεις λόγους. Δεν καταλαβαίνουν όλοι αυτοί και κάποιες κυρίες, που είναι μονίμως θυμωμένες και εριστικές, ότι τα πράγματα είναι πολύ-πολύ σοβαρά;

«**Οι καιροί ου μενετοί**»,⁽²⁾ φίλτατοι συμπατριώτες και συμπατριώτισσες. Η κατάσταση δεν σηκώνει άλλη αναβλητικότητα. Αρκούν τα «ήξεις αφίξεις» των τελευταίων χρόνων. Ο κόμπος έφτασε στο κτένι. «**Ουκέτι καιρός**», δηλ. δεν υπάρχει πια καιρός, πρέπει να σώσουμε την πατρίδα μας. Κι όπως έλεγαν και οι αρχαίοι Λατίνοι: « **Salus patriae, suprema lex esto** », δηλαδή η σωτηρία της πατρίδας, ας είναι ο υπέρτατος νόμος. Ξεπεράσαμε το «Ούπω καιρός», που σημαίνει ότι δεν είναι ακόμη καιρός, με λίγα λόγια υπάρχει ακόμη καιρός. Τώρα, δεν υπάρχει καθόλου καιρός. [\(περισσότερα...\)](#)